

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

september ■ 2018

Uvodni pozdrav

Dragi župljani in župljanke!

O b začetku šolskega in veroučnega leta bi vas rad vse pozdravil. Upam, da ste dobro preživeli to poletje, se spočili, notranje okrepili in doživeli kaj lepega. Sedaj se spet vračamo v običajni ritem življenja na svoje domove, v šolo, službo, župnijo ...

Kot vam je verjetno že znano, se je dosedanji župnik dr. Alek Zwitter iz zdravstvenih razlogov odpovedal vodenju župnije. S 1. avgustom 2018 me je nadškof msgr. Stanislav Zore imenoval za župnijskega upravitelja župnije Ljubljana Sveti Križ in mi s tem zaupal vodenje župnije. Gospod Alek ostaja duhovni pomočnik na župniji, vendar ga bomo nekaj časa manj srečevali, ker še potrebuje čas za okrevanje. Hvaležen sem mu za njegovo srčnost in požrtvovalnost v zadnjih treh letih, ko je vodil župnijo. Vabim, da se ga redno spominjamo v molitvi. Nespremenjeno ostaja duhovni pomočnik na župniji p. Rafko Ropret. Njegova podpora je sicer tiha, a zvesta in neprecenljiva.

Z novim imenovanjem mi je bilo veliko zaupano ... Do sedaj sem kot kaplan tri leta odkrival, kako je naša župnija velika, raznolika in tudi precej zahtevna. Postavljen sem pred velik izziv. S pomočjo vseh vas se bom trudil voditi župnijo odgovorno in preudarno, a tudi v veselju in z ljubeznijo. Prosim Svetega Duha, naj me razsvetljuje ...

Želim si, da bi bila naša župnija kot dom za čim več ljudi, za tiste, ki redno prihajate v cerkev, kakor za tiste, ki pridete v cerkev ali potrkate na vrata župnišča le občasno.

Župnijo si predstavljam kot kraj duhovne rasti za vsakega od nas, kot kraj molitve, kjer srečamo živega Kristusa bodisi v Božji Besedi, sveti evharistiji ali medsebojni ljubezni bratov in sester v župniji. Kako bistveno je, da vsak človek začuti, da ga Jezus sam sprejema. Če odpremo srce Zanj, bo naša župnija kraj domačnosti, sprejetosti, vedrine, upanja, veselja ter vere tudi za druge ljudi. Prek te osebne izkušnje z Jezusom bomo

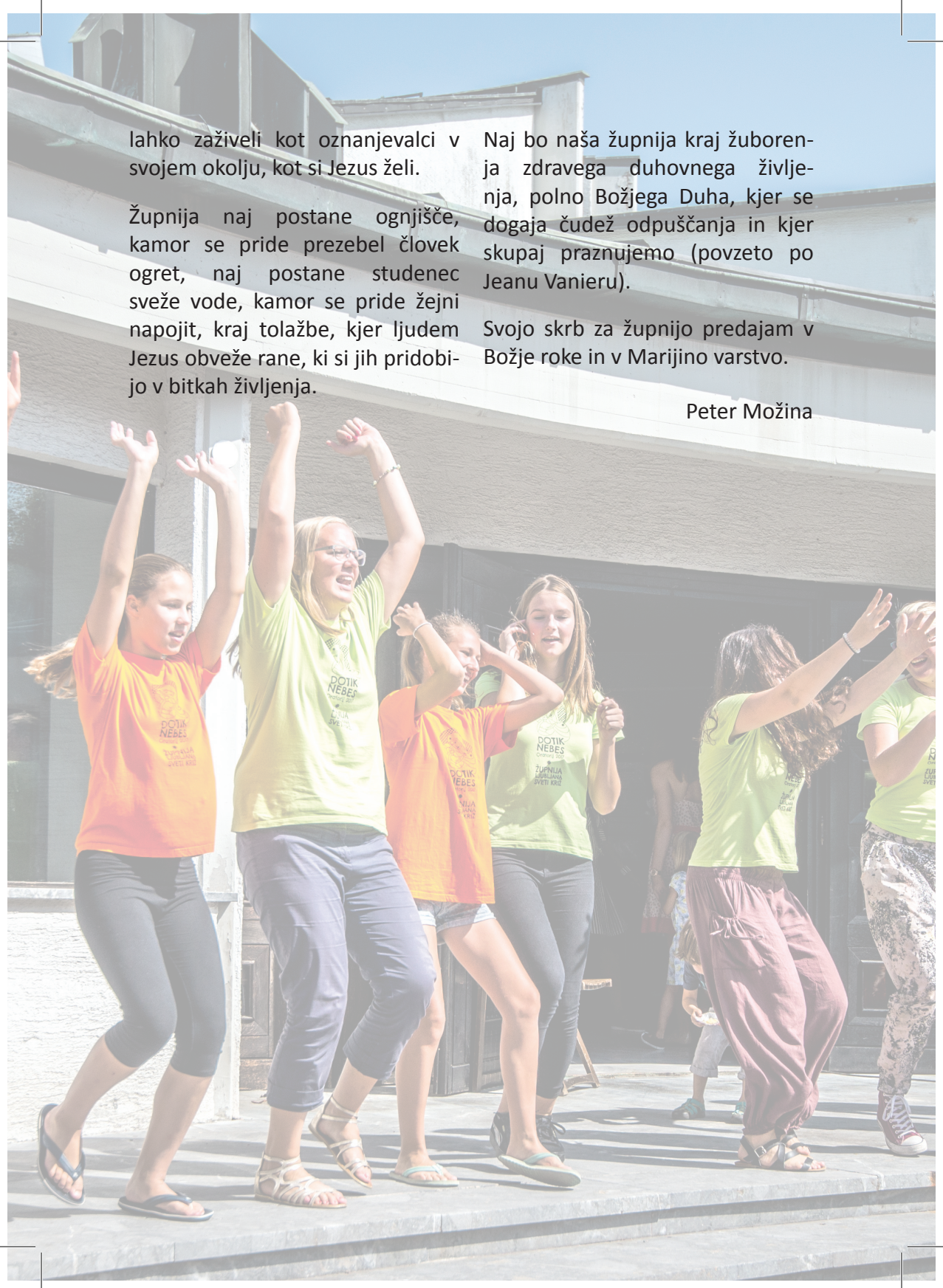
lahko zaživali kot oznanjevalci v svojem okolju, kot si Jezus želi.

Župnija naj postane ognjišče, kamor se pride prezebel človek ogret, naj postane studenec sveže vode, kamor se pride žejni napojit, kraj tolažbe, kjer ljudem Jezus obveže rane, ki si jih pridobijo v bitkah življenja.

Naj bo naša župnija kraj žuborenja zdravega duhovnega življenja, polno Božjega Duha, kjer se dogaja čudež odpuščanja in kjer skupaj praznujemo (povzeto po Jeanu Vanieru).

Svojo skrb za župnijo predajam v Božje roke in v Marijino varstvo.

Peter Možina

Veroučna šola

Veseli smo, da smemo in moremo biti skupaj

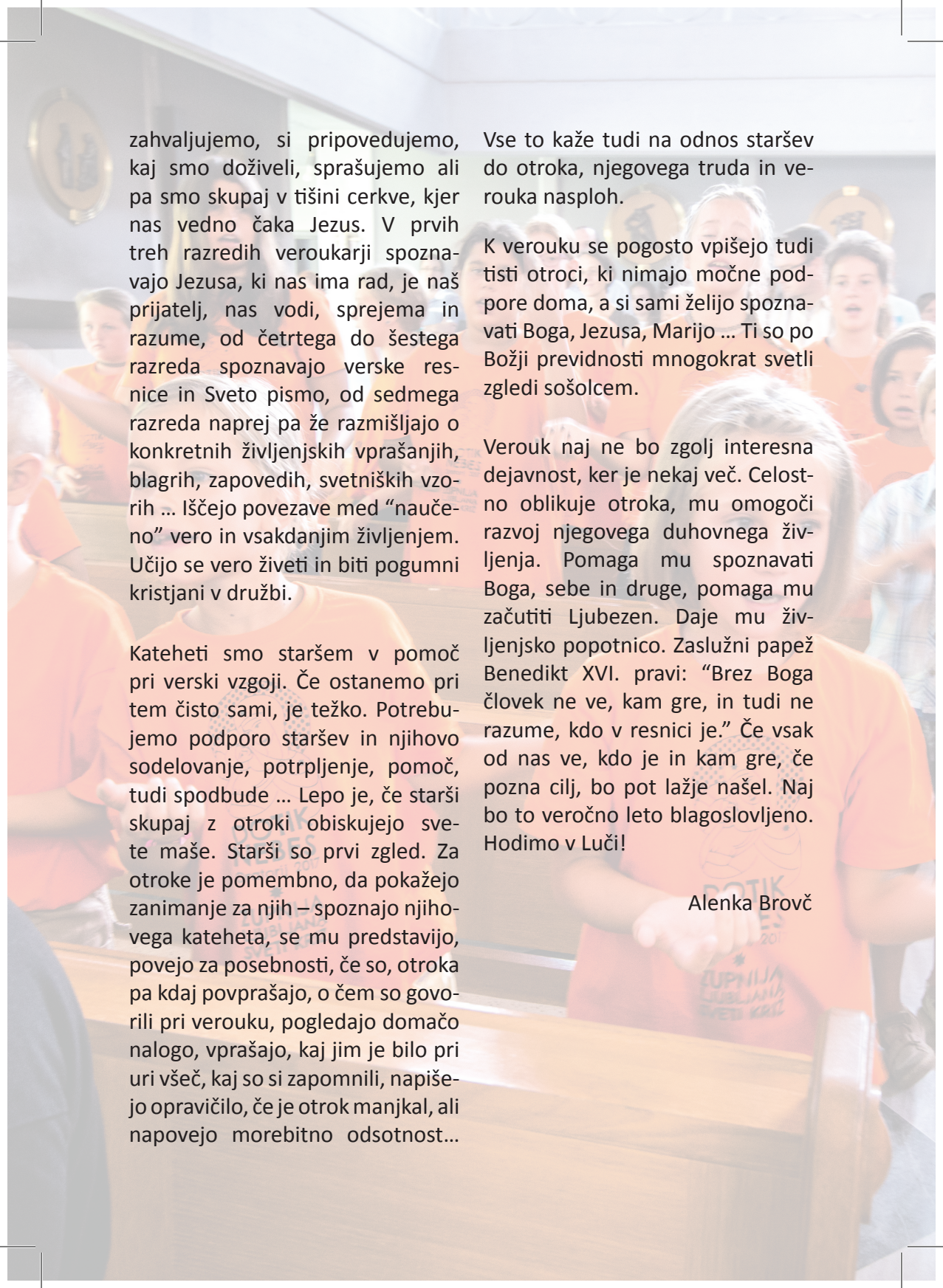
Poznate "vic", ki v resnici sploh ni vic ...? Deklica doma riše. Mami jo opazuje pri risanju in vidi, kako se njena mala deklica trudi. Mami ni čisto jasno, kaj želi hčerka narisati, zato jo vpraša: "Kaj rišeš?" "Narisala bom Boga," odgovori. Mamica se začudi in reče: "Saj nihče ne ve, kako Bog izgleda." Deklica pa samozavestno in v svoji otroški preprostosti odgovori: "Zdaj bodo vedeli!"

V Svetem pismu beremo, da je vera gotovost tistega, kar upamo, in zagotovilo o obstoju stvari, ki jih ne vidimo (Heb 11,1). Pa Bog res obstaja? Saj ga ni še nihče od nas videl! Isto lahko vprašamo za veter. Ju vidimo? Ne, ju pa čutimo in vidimo posledice Njegovega in njegovega delovanja. Pri dojemanju Boga so ravno otroci mnogokrat lahko naši učitelji. V svoji iskrenosti in preprostosti jim je marsikaj bolj jasno kot odraslim.

Pri verouku se kateheti (duhovniki, redovnice ali laični kateheti) trudimo skrbeti, da se otroci začno za-

vedati, da je vera dar, da ni nekaj samoumevnega. Spoznavamo temelje krščanske vere (npr. kako Bog skrbi za človeka, božje zapovedi, svete zakramente ...). Zavedamo se, da se vere in vrednot ne da naučiti, ampak jih je treba živeti. Z otroki zato molimo (po obrazcih in spontano), pojemo, se pogovarjamo o Bogu, kakšnega si predstavljajo, kako ga čutijo, kako ga vidijo v naravi, kdaj so ga čutili v svojem vsakdanu ... Spoznavamo, da je Bog vedno z nami, da je naš prijatelj, s katerim nismo nikoli sami. S pomočjo verouka postajamo veseli in ponosni kristjani in nas ni strah tega pokazati v tudi družbi.

Vera je povezana z notranjim doživljanjem vsakega od nas – Bog in jaz, bližnji in jaz, skupnost in jaz ... Vsak od nas ima potrebo, da svoja doživljanja podeli z drugimi. Včasih se pogovorimo z Bogom, drugič s starši, potem s prijatelji. Gotovo so veroučna srečanja tudi srečanja prijateljev, kjer se odpremo drug drugemu, odložimo skrbi ali utrujenost, prosimo Boga in se mu

A background photograph of a church interior. In the foreground, several children are seated in wooden pews, wearing bright orange t-shirts. Some of the t-shirts have text on them, including "EOTIK" and "LUPNJA LUBLJANA SVETI KRIŽ". In the background, more children and adults are visible, some standing and some seated. The church has a high ceiling and religious artwork on the walls.

zahvaljujemo, si pripovedujemo, kaj smo doživeli, sprašujemo ali pa smo skupaj v tišini cerkve, kjer nas vedno čaka Jezus. V prvih treh razredih veroukarji spoznajo Jezusa, ki nas ima rad, je naš prijatelj, nas vodi, sprejema in razume, od četrtega do šestega razreda spoznavajo verske resnice in Sveto pismo, od sedmega razreda naprej pa že razmišljajo o konkretnih življenjskih vprašanjih, blagih, zapovedih, svetniških vzorih ... Iščejo povezave med "naučeno" vero in vsakdanjim življenjem. Učijo se vero živeti in biti pogumni kristjani v družbi.

Kateheti smo staršem v pomoč pri verski vzgoji. Če ostanemo pri tem čisto sami, je težko. Potrebujemo podporo staršev in njihovo sodelovanje, potrpljenje, pomoč, tudi spodbude ... Lepo je, če starši skupaj z otroki obiskujejo svete maše. Starši so prvi zgled. Za otroke je pomembno, da pokažejo zanimanje za njih – spoznajo njihovega kateheta, se mu predstavijo, povejo za posebnosti, če so, otroka pa kdaj povprašajo, o čem so govorili pri verouku, pogledajo domačo nalogo, vprašajo, kaj jim je bilo pri uri všeč, kaj so si zapomnili, napišejo opravičilo, če je otrok manjkal, ali napovejo morebitno odsotnost...

Vse to kaže tudi na odnos staršev do otroka, njegovega truda in verouka nasploh.

K verouku se pogosto vpišejo tudi tisti otroci, ki nimajo močne podpore doma, a si sami želijo spoznavati Boga, Jezusa, Marijo ... Ti so po Božji previdnosti mnogokrat svetli zgledi sošolcem.

Verouk naj ne bo zgolj interesna dejavnost, ker je nekaj več. Celostno oblikuje otroka, mu omogoči razvoj njegovega duhovnega življenja. Pomaga mu spoznavati Boga, sebe in druge, pomaga mu začutiti Ljubezen. Daje mu življenjsko popotnico. Zaslužni papež Benedikt XVI. pravi: "Brez Boga človek ne ve, kam gre, in tudi ne razume, kdo v resnici je." Če vsak od nas ve, kdo je in kam gre, če pozna cilj, bo pot lažje našel. Naj bo to veročno leto blagoslovljeno. Hodimo v Luči!

Alenka Brovč

Knjiga in čaj

Pogovori o zdravniški etiki

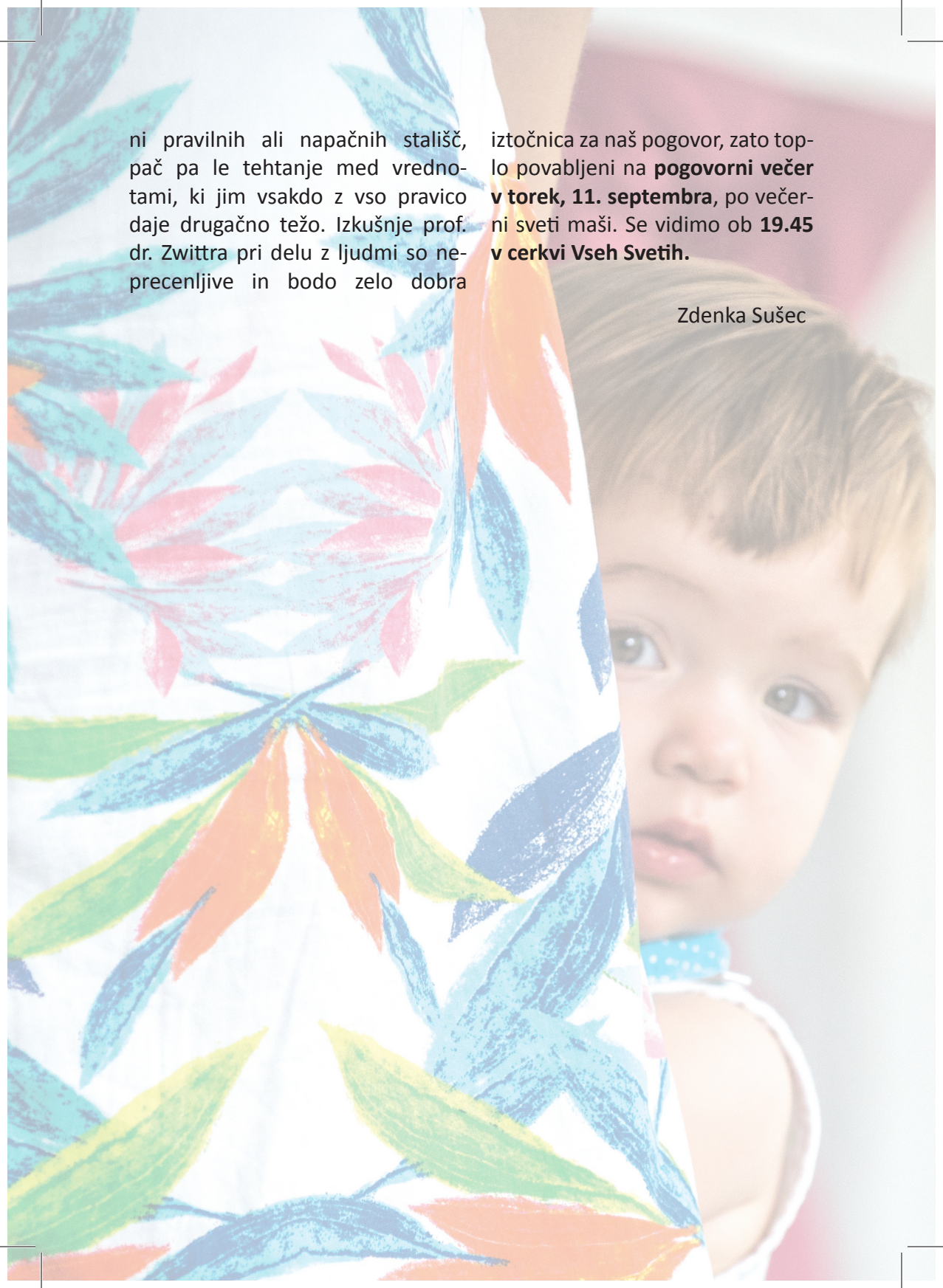
prof. dr. Matjaž Zwitter

Etične zavore v današnjem svetu močno izginjajo. Nič ni več tako, kot smo bili vajeni. Vse se naglo spreminja. Gre za globoko krizo zaupanja in popoln razpad vrednot, pravi vrhunski onkolog, prof. dr. Matjaž Zwitter, avtor knjige *Pogovori o zdravniški etiki* in vodja tima za pripravo novega zdravniškega kodeksa. Veliko je laži, malo resnice. Če prelomimo besedo in povzročimo škodo ali naredimo strokovno nepravilnost zato, da bomo ime-

li čim večje osebne koristi, to ni vedno kaznivo, je pa nepošteno, nepošteno do ljudi. In posledica tega je nezaupljivost. Na udaru smo tudi kristjani. Krščanski temelji se majejo in etične korenine, ki so poganjale iz krščanske zemlje, usihajo. Kam torej polagamo svoje temelje?

S prof. dr. Zwitterom se bomo pogovarjali o etiki v življenju in zdravstvu, o tem, kako biti dober zdravnik, kako zgraditi zaupen odnos z bolnikom, o spoštovanju življenja od spočetja naprej. Dotaknili se bomo problematičnosti splava. Novi zdravniški kodeks (2016) kategorično zavrača evtanazijo in pomoč pri samomoru. V naši družbi še vedno ni zadovoljive ureditve paliativne oskrbe. Je prav, da bi se ljudje umaknili iz življenja samo zato, ker jim nihče ne more pomagati?

Njegova knjiga *Pogovori o zdravniški etiki*, ki jo toplo priporočamo, nas zapelje v življenje, ki ne prenese predalčkanja in črno-belih delitev. V etiki pogosto

ni pravih ali napačnih stališč, pač pa le tehtanje med vrednotami, ki jim vsakdo z vso pravico daje drugačno težo. Izkušnje prof. dr. Zwitterja pri delu z ljudmi so neprecenljive in bodo zelo dobra

iztočnica za naš pogovor, zato toplo povabljeni na **pogovorni večer v torek, 11. septembra**, po večer-
ni sveti maši. Se vidimo ob **19.45 v cerkvi Vseh Svetih**.

Zdenka Sušec

Pričakujemo ...

PONEDELJEK / 3. SEPT. – 7. SEPT.

vpis k verouku: vsak delovni dan od 17.00 do 18.00 ure v veroučnih prostorih (vhod z župnijskega dvorišča)

SREDA / 5. SEPTEMBER

sestane župnijske Karitas po večerni sveti maši ob 19.45

PETEK / 7. SEPTEMBER

■ prvi petek: dopoldne obhajanje bolnikov po domovih

■ večerna adoracija od 20.00 do 24.00; vabljeni

SOBOTA / 8. SEPTEMBER

mali šmaren, praznik Marijinega rojstva; svete maše ob 9.00 in 19.00

PONEDELJEK / 10. SEPTEMBER

začetek verouka za otroke

TOREK / 11. SEPTEMBER

večer Knjiga in čaj ob 19.45 v cerkvi Vseh svetih; z gostom prof. dr. Matjažem Zwittrom bomo govorili o etiki v življenju in zdravstvu

PETEK / 14. SEPTEMBER

praznik povišanja Svetega Križa, župnijski praznik; svete maše ob 9.00 in 19.00

SOBOTA / 15. SEPTEMBER

z mladimi gremo na Stično mladih; več informacij dobite pri Petru Možini

NEDELJA / 16. SEPTEMBER

župnijsko žegnanje (povišanje Svetega Križa) – pogostitve po vseh svetih mašah pred cerkvijo

TOREK / 18. SEPTEMBER

večerna sveta maša v cerkvi Vseh svetih (izjemoma) ob 18.00 – maševanje bo vodil ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore; po sveti maši sledi odprtje doprsnega kipa dr. Lamberta Erlicha ob 140-letnici njegovega rojstva

SOBOTA / 22. SEPTEMBER

srečanje medgeneracijske skupine Karitas

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN:

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč, Helena Reberc

OBlikOVANJE: Barbara Paternoster

LEKTORIRANJE: Alenka Brovč

FOTOGRAFIJA: Klemen Lajevec, splet

URNIK SVETIH MAŠ:

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 19.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI:

ponedeljek, torek, četrtek
in petek od 8.30 do 9.30
od 17.00 do 17.45

**URNIK
SVETIH MAŠ
VELJA DO
NADALJNEGA**